

Sygn. akt VIII U 438/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2015 r. w Gliwicach

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 23 stycznia 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. M. prawo do obliczenia emerytury z zastosowaniem art. 55 w związku z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, począwszy od 1 grudnia 2014r.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 438/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 stycznia 2015 roku (karta 9, Tom I a.e.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu J. M. prawa do emerytury. W uzasadnieniu podał, że brak podstaw wyliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ponieważ emerytura została przyznana decyzją z 21 października 2007 roku.

J. M. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalno-rentowej. W uzasadnieniu ubezpieczony argumentował, że spełnia warunki do przyznania prawa do wyliczenia emerytury na nowych zasadach zgodnie z art. 55 ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i wskazał, że ubezpieczony ma przyznane prawo do wcześniejszej emerytury decyzją z dnia 21 października 1997 roku, a następnie decyzją z dnia 29 kwietnia 2009 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. urodził się (...). Decyzją z dnia 21 października 1997 roku / karta 13 - 14, tom III a.e./ przyznano ubezpieczonemu emeryturę od dnia (...) na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 25 marca 1997 roku w sprawie zasad wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy. W tej dacie ubezpieczony miał ukończone 55 lat. Po przyznaniu świadczenia ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu społecznemu przez okres ponad 30 miesięcy. Kolejnymi decyzjami doliczano ubezpieczonemu staż pracy.

Ubezpieczony ukończył 65 lat w dniu (...). Wnioskiem z dnia 31 marca 2009 roku / karta 1, tom II a.e./ wystąpił o przyznanie emerytury i wskazał, że wnosi o wybranie najkorzystniejszego wariantu. Nie zaznaczył „tak” ani „nie” w pkt II. 6 wniosku, w którym przewidziano wniosek o przyznanie emerytury na nowych zasadach. Do wniosku załączył zaświadczenie o wynagrodzeniu i zatrudnieniu z 6 marca 2009 roku potwierdzające zatrudnienie od 1 października 1999 roku do nadal / karta 13-14, tom II a.e./. Decyzją z 29 kwietnia 2009 roku / karta 22, tom II a.e./ ZUS przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalno-rentowej od 1 marca 2009 roku, wysokość świadczenia wyniosła 2.685 zł. J. M. w dalszym ciągu podlegał ubezpieczeniom społecznym w związku z kontynuacją zatrudnienia. Kolejnymi decyzjami organ rentowy doliczał staż pracy. Z kolejnym wnioskiem o emeryturę w myśl nowych zasad ubezpieczony wystąpił 29 grudnia 2014 roku / karta 1, tom I a.e./. Po jego rozpoznaniu ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Emerytura obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej na dzień 1 marca 2009 roku wynosi 3.107,69 zł i jest świadczeniem wyższym niż przyznana ubezpieczonemu na podstawie art. 27 ustawy / wyliczenie ZUS, karta 8 a.s./.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i wyliczenia wysokości świadczenia zawartego na karcie 8 akt sprawy.

Sąd oparł się na wszystkich przeprowadzonych dowodach dając im wiarę, ponadto stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami.

Sąd zważył co następuje: odwołanie jest zasadne.

Przepis art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / Dz. U. z 2009r. nr 153, poz.1227 ze zm./ stanowi : „art. 55. Ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.”

Przepis ten ma zastosowania do ubezpieczonego. Organ rentowy powoływał się na okoliczność, że ubezpieczony miał przyznaną emeryturę od 1 grudnia 1997 roku. Nie budziło wątpliwości, że była to emerytura wcześniejsza, przyznana po ukończeniu 55 roku życia. W ocenie Sądu pobieranie emerytury na powyższej podstawie nie wyklucza przyznania emerytury i jej obliczenia na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art. 55. Przepis art. 55 ustawy nie wymaga aby wnioskodawca nie miał prawa do żadnej emerytury. Przepisy emerytalne przewidują możliwość przyznania emerytury na podstawie różnych przepisów. Każdy z tych przepisów wymaga spełnienia innych przesłanek. Możliwe jest przechodzenie na emeryturę kilka razy jednak za każdym razem na podstawie innego przepisu. Uprawnienie do emerytury wcześniejszej nie wyklucza zastosowania przepisu art. 55

ponieważ norma zawarta w tym przepisie nie odwołuje się do emerytury „w ogóle” . Nie można przepisu art. 55 interpretować rozszerzająco.

Przepis art. 55 ustawy mówi o „ubezpieczonym spełniającym warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27” ustawy i odwołujący w dacie złożenia wniosku z 31 marca 2019 roku o prawo do emerytury / karta 1, tom II a.e. / był osobą spełniającą warunki do emerytury z art. 27, ponadto po ukończeniu 65 lat – co miało miejsce 5 listopada 2006 roku - nadal podlegał ubezpieczeniom społecznym.

Możliwość zastosowania art. 55 ustawy emerytalno-rentowej do osoby uprawnionej do wcześniejszej emerytury potwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z 4 lipca 2013 roku, II UZP 4/13. Wskazać należy także na wyrok Sądu Najwyższego z 4 września 2013 roku, II UK 23/13 w którym to orzeczeniu SN rozpoznawał sprawę o podobnym stanie faktycznym i w którym uznał, że :

„Emeryt pobierający emeryturę przyznaną i obliczoną niezgodnie z wnioskiem emerytalnym (wadliwie) na dotychczasowych zasadach (art. 27 u.e.r.f.u.s.) nie traci prawa do ustalenia korzystniejszej wysokości emerytury kapitałowej (art. 26 u.e.r.f.u.s.), jeżeli kontynuuje ubezpieczenia emerytalne i rentowe, a z wnioskiem o przyznanie emerytury obliczanej w systemie kapitałowym wystąpił po dniu 31 grudnia 2008 r. (art. 55 w związku z art. 114 ust. 1 u.e.r.f.u.s.). Ustalenie zatem przez organ rentowy wysokości emerytury w zaniżonej wysokości na podstawie art. 27 w związku z art. 53 u.e.r.f.u.s. nie wyklucza ponownego ustalenia wysokości pobieranego świadczenia według korzystniejszej metody kapitałowej, jeżeli ubezpieczony (także emeryt) spełniał warunki do jej obliczenia zgodnie z art. 55 u.e.r.f.u.s.”

Sprawa dotyczyła wnioskodawcy urodzonego (...), który we wniosku o przyznanie emerytury podał, że wnosi o przyznanie prawa do emerytury w najkorzystniejszym wariantcie. Zdaniem Sądu Najwyższego organ rentowy powinien rozważyć możliwość obliczenia emerytury zgodnie z art. 55 ustawy emerytalno-rentowej.

W przedmiotowej sprawie decyzja z 29 kwietnia 2009 roku przyznająca prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy była wadliwa bowiem ubezpieczony spełniał przesłanki konieczne do uwzględnienia wniosku o emeryturę „na nowych zasadach” – spełniał przesłanki do emerytury z art. 27 ustawy, po ukończeniu 65 lat podlegał ubezpieczeniom społecznym i wystąpił z wnioskiem o tę emeryturę po 31 grudnia 2008 roku tj. 31 marca 2009 roku.

Świadczenie obliczone zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego jest korzystniejsze niż wypłacane dotychczas przyjmując, że emerytura z powszechnego wieku emerytalnego została przyznana od 1 marca 2009 roku / pismo ZUS karta 8 a.s./ . Ubezpieczony nie zaskarżył decyzji z 29 kwietnia 2009 roku pomimo jej wadliwości.

Mając powyższe na uwadze odwołanie uwzględniono na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i przyznano ubezpieczonemu prawo do obliczenia emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalno-rentowej od miesiąca złożenia wniosku tj. 1 grudnia 2014 roku na podstawie art. 129 ust. 1 ustawy. Prawo do emerytury zostało przyznane od 1 marca 2009 roku i tę datę sąd uznał za prawidłową – jedynie prawo do jej przeliczenia powstało od 1 grudnia 2014 roku.

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek